

Warszawa, 16 kwietnia 2002 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Obywatelskich

Prof. dr Andrzej ZOLL

00-090 Warszawa
Al. Solidarności 77

Tel. centr. 551 77 00
Fax 827 64 53

35508

RPO/376048/2001/VIII/JP

Pan
prof. Mariusz Łapiński
Minister Zdrowia

Szanowny Panie Ministrze,

W ostatnich dniach nasiliły się protesty pielęgniarek niezadowolonych z niewywiązywania się pracodawców z obowiązku wypłaty podwyżki wynagrodzenia zagwarantowanej ustawą z dnia 22 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw i ustawy o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 45).

Pragnę zatem nadmienić, iż z wyjaśnień Sekretarza Stanu w Ministerstwie Zdrowia zamieszczonych w „Służbie Zdrowia” nr 21-22/2001 wynika, że podwyżka wynagrodzeń w zakładzie, do którego mają zastosowanie zapisy przedmiotowej ustawy, może być zróżnicowana, przy zachowaniu minimum 203 zł brutto podwyżki. Regulacja wynagrodzeń wprowadzona przed wejściem w życie przedmiotowej ustawy nie zwalnia pracodawców z obowiązku podwyższenia przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia o kwotę 203 zł brutto od dnia 1 stycznia 2001 r. Wszelkie zaś kwoty wzrostu wynagrodzeń wprowadzone po 1 stycznia 2001 r. w wyniku wcześniejszych porozumień stanowią realizację zapisu ustawy (częściową, wymagającą uzupełnienia, jeśli kwota wynegocjowana jest niższa niż 203 zł lub całkowitą, jeśli kwota wynegocjowana jest równa lub wyższa niż 203 zł).

Należy podkreślić, że również Sąd Najwyższy odpowiadając na pytanie prawne Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi podjął w dniu 10 stycznia 2002 r. uchwałę w składzie 3 sędziów, zgodnie z którą „Przepis art. 4a ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu

przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2 ze zm.) stanowi podstawę indywidualnych roszczeń pracowników zatrudnionych w samodzielnych publicznych zakładach opieki zdrowotnej o podwyższenie w 2001 r. przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za pracę o kwotę nie niższą niż 203 zł w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy" (sygn. akt III ZP 32/01). W celu uniknięcia „lawiny” indywidualnych pozwów kierowanych do sądów pracy wskazanym byłoby odgórne podjęcie działań mających na celu pilną realizację w/w przepisu ustawy.

Będę zobowiązany za poinformowanie mnie o podjętych przez Pana Ministra przedsięwzięciach w tym zakresie.

Z wyrazami szacunku

/-/ Prof. dr Andrzej Zoll